

[Jytte Andersen]

kursussystemet, således at det specielt tilgodeser langtidsledige eller kvinderne.

Så kunne der måske være lidt opløftning at hente i handlingsplanen for ligestilling, men deri kigger man også forgæves efter konkrete forslag. Bevares, der er nogle forskellige elementer, som ministeren eller Arbejdsministeriet peger på, men ikke noget konkret. Hr Bjørn Elmquist pegede på, at der er enighed om målsætningen, men at erklære sig enig i målsætninger i en handlingsplan er ikke nok, der skal konkret handling til, og der skal afsættes midler.

Vi er nødt til at tage langt mere håndfast på dette problem. Vi er nødt til at nedbryde barrierer, iværksætte positive særforanstaltninger og geare det vejledende og opsøgende arbejde op på en langt mere effektiv måde. Vi er nødt til at tage fat på kvindepædagogikken, og vi er måske også nødt til i arbejdsmarkedsuddannelsessystemet at have nogle specielle ressourcepersoner, der er placeret på skolerne.

Fru Jette Thomsen sagde, at Det Konservative Folkeparti ville have dette samfund til at fungere, og det lyder jo meget smukt. Det vil Socialdemokratiet også, men vi vil gerne have det til at fungere ikke alene på mændenes og elitens præmisser, men også på kvindernes præmisser. Kvinderne har i fremtiden et berettiget krav på en fast tilknytning til arbejdsmarkedet, ikke som en fleksibel reserve i bunden af systemet, men på lige vilkår med mændene, og skal det ske, er vi altså nødt til at gøre tingene betydelig mere konkret, end tilfældet er i denne redegørelse.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg nåede ikke at bestille den korte bemærkning til fru Elisabeth Bruun Olesen, som spurgte mig, hvordan jeg forestillede mig at man skulle kunne få virksomhederne til at gøre disse ting.

Jeg forestiller mig en hel masse ting. Det bliver selvfølgelig vanskeligt med de små virksomheder, fordi de formentlig i stor udstrækning ikke engang ved, hvilken teknologi der står til rådighed for dem, og det er baggrunden for, at det bliver vanskeligt at få nogle meldinger, der er præcise. Men dårlige meldinger er bedre end ingen meldinger.

Jeg tror, at det, der er behov for på dette område, er, at vi gennemfører en lovgivning, der pålægger store virksomheder en pligt til at indgive oplysninger, og at man så sætter arbejdsmarkedsforskning i gang fra centralt hold, således at vi har mulighed for at se, hvordan samfundet og arbejdsmarkedet udvikler sig. Det er det, jeg tænker mig med det. Men der må være nogle forpligtelser for de store virksomheder i Danmark, som har kapacitet til og behov for det, til at indgive disse oplysninger.

Der var selvfølgelig mange andre ting, vi gerne ville have snakket om under denne debat, men med en taletid på 10 minutter – og så en fredag eftermiddag – ved vi at lysten ikke er så stor. Jeg mener, der var edb-systemer i ministeriet, AF osv., som vi kunne have fået en spændende holmgang om også, men det må vi nu lade ligge og se, om vi kan få den en anden gang.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg er i den glædelige situation, at jeg ikke bare skal takke regeringspartierne og den radikale ordfører for støtte til opbakning bag redegørelsens indhold. Jeg skal faktisk også takke oppositionens ordførere, for når vi skræller de store ord fra, som *skal* falde i en sådan debat, må man konstatere, at kritikken først og fremmest drejer sig om ting, der af gode grunde ikke står i redegørelsen, og jeg skal senere kommentere, hvorfor de ikke står der.

Når man derimod ser på selve redegørelsens indhold, har jeg faktisk lyttet mig frem til, at når vi nu skal til at gennemføre denne redegørelses tanker i handling, administrativt og ved lovgivning, så er der en ganske stor chance for, at det kommer til at gå, akkurat som det gik i sidste uge, da Socialdemokratiet, de Radikale og regeringen sluttede forlig om indsatsen for de unge arbejdsløse, forlig, der bagefter blev bakket op af SF og VS, således at det var et enigt udvalg, der stod bag. Det tror jeg faktisk – når de store ord bliver skrællet væk – også bliver resultatet, når denne redegørelse skal gennemføres i praksis, og derfor er jeg ganske tilfreds og fornøjet med debatten.

Jeg er specielt glad for hr. Kaj Poulsens ros. Jeg kan anbefale ham at gøre det til en vane, for det vil der være god grund til. Men